

[Finansministeren.]

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til normeringslov for finansåret 1950—51.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at finansministeriet ved indkaldelsen af styrelsernes bidrag har meddelt, at disse måtte begrænses mest muligt under hensyn til den revision af tjenestemandsløven, som fandt sted i finansåret 1946—47, og til de overvejelser, som finder sted i forvaltningskommissionen med henblik på en forenkling af statsadministrationen. Man har fulgt den retningslinie, at forslag om oprettelse af nye tjenestemandstillinger og om oprykning af tjenestemandstillinger til højere klasser kun har kunnet optages, såfremt der siden gennemførelsen af tjenestemandsløven af 1946 er sket afgørende ændringer indenfor pågældende styrelse, som har kunnet begrunde sådanne forslag. Forslag om oprettelse af tjenestemandstillinger af avancementsmæssige grunde er ikke optaget på forslaget, medmindre der, siden lønningskommissionen af 1943 afsluttede sit arbejde, er sket afgørende forskydninger i forudsætningerne for den nuværende normering af avancementsstillinger i pågældende styrelse.

I henhold til § 46, stk. 3, i tjenestemandsløven af 1946 kan de forskellige tjenestegrenes normeringsforslag hvert 4. år — dog første gang i den ordentlige rigsdagssamling 1949—50 — indeholde forslag om almindelig regulering, som kan omfatte omklassificering af stillinger som stationsforstander, postmester, telegrafbestyrer, toldforvalter, fyrmester o. lign. I overensstemmelse hermed er der fremsat forslag om sådanne almindelige reguleringer, der omfatter omklassificering af stillinger som amsforvalter, underretsdommer, stationsforstander, godsekspeditor, postmester, telegrafbestyrer o. lign. Disse omklassificeringer er nødvendiggjort ved den udvikling, som siden de pågældende stillingers lønmæssige placering har fundet sted i de lokale forhold.

Forslaget indeholder ikke bestemmelser om oprettelse af nye institutioner indenfor statsadministrationen.

Lovforslagets §§ 2 og 3 indeholder som sædvanlig enkeltbestemmelser om pensions- og lønningsanciennitet, personlige tillæg,

pensionsret til personer, der ved deres ansættelse var over 40 år, o. s. v.

Løvrigt tillader jeg mig med hensyn til lovforslagets enkelte bestemmelser at henviser til den udførlige redegørelse i bemærkningerne til lovforslaget.

Merudgiften ved gennemførelsen af lovforslaget vil andrage et beløb, der — beregnet på sædvanlig måde — for det kommende finansår udgør ca. 1,3 mill. kr.

Ligesom de tidligere år har samtlige fra de forskellige styrelser indkomne forslag været forelagt lønningsrådet, og det fremsatte lovforslag er i overensstemmelse med rådets udtalelser overfor finansministeriet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale normeringslovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Arbejds- og boligministeren (Kjærbøl): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om forlængelse af lov nr. 117 af 15. marts 1947 om finansiering af boligbyggeri med særlig byggemåde.

Årsagen til lovens tilblivelse var den dengang eksisterende betydelige mangel på en række bygningsmaterialer, hvilket i forbindelse med manglen på faglært arbejdskraft gjorde det naturligt at støtte nye byggemetoder, der bød på besparelser i disse henseender.

Imidlertid kan de fleste typer af huse med særlig byggemåde ikke prioriteres på normal måde, da de nødvendige dispensationer fra bygningslovgivningen gøres betinget af deklARATIONER, som begrænser husenes levetid som regel til 40 år, således at forstå, at bygningen så kan forlanges nedrevet, hvis den ikke tilfredsstiller de minimumskrav, der må stilles til boliger. Der indførtes derfor ved 1947-loven eneprioritering med statslån for at styrke husene i konkurrencen med almindelige huse.

Loven, som udløber den 31. marts 1950, kan ikke siges at have fundet stor anvendelse, idet der indtil udgangen af 1949 kun er bevilget lån på ialt ca. 30 mill. kr. til opførelse af ca. 1300 lejligheder. Til sammenligning tjener, at der i henhold til den almindelige byggestøttelov af 1946 — ligeledes indtil udgangen af 1949 — er bevilget godt 720 mill. kr. til opførelse af ca. 53 500 lejligheder.